

Ա Ք Ս Ո Ր Ա Կ Ա Ն Ի Ե Ր Գ Ը

(Խրլանդական մեղեդի)

«Թռչնիկ, թռչնիկ, որ չուել ես հեռաւոր
Հայրենիքիցս,—ի՜նչ ես ուզում ինձ ասել»
—Այնտեղ քո մօր, քո դժբախտ մօրն ամեն օր
Վիճակուած է արտասուել:

«Թռչնիկ, թռչնիկ, որ ապրել ես՝ բուն դրրած
Մեր կրտրան տակ,—ի՜նչ ողջոյն ես ինձ բերել»
—Այնտեղ քո տունն անտէր, անլոյս, աւերած,
Այնտեղ ամենքն են մեռել...

«Հողմիկ, հողմիկ իմ հայրենի աշխարհի,
Ի՜նչ լուր ունես, քեզ եմ մընում անհամբեր»
—Այնտեղ կըռուում ընդդէմ թոյնի ու չարի
Զոհւում են քո եղբայրներ...

«Հողիկ, հողմիկ, միթէ այնտեղ ոսկեվառ
Արշալոյսը չէ հալածել դեռ խաւարո՛ւ
—Ո՛հ, ես այնտեղ առաջուայ պէս տեսայ ժանտ
Միայն դահիճ ու մուրթ բանտ...

ԱԼ. ԾԱՏՈՒՐԵԱՆ
